

БОРБА®

Хорото родно въ ритъмъ ме молѣе
на спомени отъ миналитѣ дни.
За тебъ, Родино, страдахъ и копнѣехъ,
въ очакване на нови сѣдбини.

Бъди благословена, дълговечна!
Въ сърдцето ми – дѣховенъ връхъ!
Живѣхъ съ тебъ и въ тебе ще се върна
да доживѣя сѣтния си дѣхъ!

Виолета Борисова

Никога не ще забравимъ!

Свещеникъ Стефанъ Попвасилевъ отъ Перущица

Една отъ хилядитѣ невинни жертви, убити въ България безъ сѣдъ и присѣда, непосредствено следъ 9 септември 1944 г. въ времето на жестоко комунистически тероръ. Цѣлиятъ му праведенъ животъ е примеръ за себеподаване, за вѣрно служене на Бога, на хората и на свидното ни Отечество. За насъ, децата му, и за всички, които го познаваха, той бѣше олицетворение на християнска любовъ, благодать, духовна щедрость и хуманизъмъ.

Борбата срещу “враговетѣ на народа” следъ 9 септември 1944 г. засѣгна жестоко и духовенството. Българи убиваха българи! Въ повечето случаи само защото сж свещеници, учители, царски офицери, адвокати, кметове, полицаи. А крайната целъ, неясна за физическитѣ убийци, но преследвана фанатично отъ тѣхнитѣ партийни ръководители, е обезглавяване на българската интелигенция, лишаването ѝ отъ духовни водачи, отъ личности, на които хората иматъ довѣрие. Времената удивително приличатъ на срѣдновѣковнитѣ методи на потурчване и помохамеданчване на българитѣ – щомъ попълъ сложи чалма, цѣлото село следва неговия примѣръ. Сѣдбата бѣше предопределила свещ. Стефанъ да впише името си въ най-новата ни история, напоена съ кръвъ, сълзи и страдания.

Георги В. Тодовиченъ отъ Брацигово

Младежтъ, пълненъ съ енергия, благороденъ духъ и доброта на 25-годишна възраст решава да продължи образованието си въ Духовната семинария. Той иска да се отдаде, да стане свещеникъ и да проповядва Христовото учение.

Това не се харесва на комуниститѣ въ Брацигово. За тѣхъ религията е врагъ, който трѣбва да бѣде унищоженъ. Това е и сѣдбата на Георги.

Единъ день следъ дълги часове надъ книгите той отива на разходка извънъ града. Тамъ бива застигнатъ отъ неговитѣ убийци, които се опитватъ да инсцениратъ автомобиленъ инцидентъ. Но Георги е още живъ. Тогава тѣ пренасятъ и захвърлятъ тѣлото въ гората.

Родителитѣ на Георги го търсятъ напраздно. Когато най-после труптъ е намѣренъ, диви животни сж разкъсали рѣже, крака, глава.

Никога не ще простимъ!

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.
P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

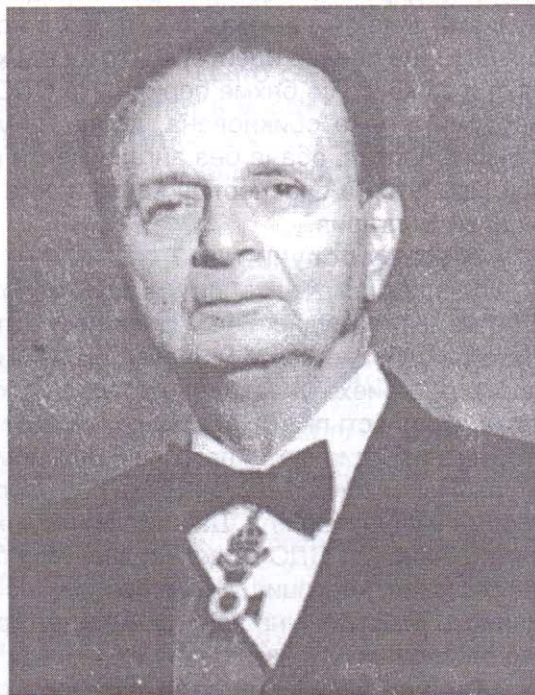
Д-ръ **Иванъ Дочевъ** — основателъ
+ Д-ръ **Георги Паприковъ** — редакторъ

Редактура комитетъ

Година 51, брой 6

Книжка сто четиридесетъ и четвърта

Ноември 2002

Д-ръ Иванъ Дочевъ

Водачъ на Българскитѣ национални легиони
преди 9 септември 1944 г. въ България
Председателъ на Българския националенъ
фронтъ следъ 9 септември 1944 г.
въ емиграция

Сега почетенъ председателъ на БНФ (Инк.)
На снимката д-ръ Иванъ Дочевъ е съ органа
“Св. Александъръ” първа степенъ, съ който
Н.В. царъ Симеонъ II го награди презъ 1982 г.
за половинъ вѣкъ служба на народъ и Родина

Д-р Иван Дочев – Политическото положение в България Емиграцията на младите хора: “Спасението е във връщането към земята”

Обвиняваха ме, че съм фашист, като цитираха моята книга “Кои сме и за какво се борим”, издадена през 1938 г. В нея пиша, че ние, българите в България, ще трябва да намерим начин да се подпомагаме заедно и да се стабилизираме в живота, да увеличим броя на нашите деца. Викат ми – да, ама вие говорите за българи, а има турци, евреи, прочие... Че има ли някой да забранява в България да има джамия, синагога, просветна организация? Да си правят каквото искат за себе си, но и ние, българите, трябва да увеличим нашия брой и да се подпомагаме, като останем в България. И в книгата съм казал – ако не го направим това нещо, ще дойде време ние, българите, да сме малцинство в България. Ние накъде отиваме? Този въпрос много ме тревожи, защото мислим как да осигурим на младите хора място в живота, прехрана и създаване на свое семейство. Сега какво става? Нашите младежи се юрват от университет на университет. – На сто места

